

[Glønborg]

Derfor vil jeg også gerne bede arbejdsministeren om at prøve at give os nogle tal fra de undersøgelser, man har, for, om det er lykkedes. Arbejdsministeren har i sin tale her udtrykt, hvad jeg opfattede som en rimelig tilfredshed med det, der var sket. Jeg er ikke sikker på, at vi andre er helt så tilfredse. Jeg tror godt, vi kunne have ønsket, at det var gået lidt hurtigere, og at man var blevet lidt skarpere.

Om det bliver nødvendigt at gennemføre Socialdemokratiets lovforslag, ved jeg ikke, men hvis lovforslaget kan medvirke til, at regeringen ad andre veje opnår det tilsigtede, går jeg ud fra, at Socialdemokratiet også vil være tilfreds.

Poul Erik Dyrland (S):

Når Socialdemokratiet har fremsat dette forslag, så hænger det sammen med, at vi har den opfattelse, at der må være en strafferetlig forskel i ansvaret, når det går galt. Det er et stort ansvar i det hele taget at beskæftige mennesker på en virksomhed, men det er det i særdeleshed at beskæftige børn på 14, 15 og i nogle tilfælde endda 13 år i erhvervsmæssigt øjemed. Det er det, der er grundprincippet og grundholdningen i dette forslag fra Socialdemokratiet.

Der er ingen grund til at lægge skjul på – det er der allerede nogle tal der viser – at der er en stigende tendens i udskrivningen af bøderne. Jeg synes heller ikke, der er nogen grund til at lægge skjul på, at for så vidt angår bødestraffe i forbindelse med, at børn og unge er kommet til skade på arbejdspladsen, løber såvel Arbejdstilsynet som anklagemyndigheden panden imod muren, sådan i billedlig forstand, ved domstolene.

Anklagemyndigheden og Arbejdstilsynet ønsker gang på gang væsentlig skarpere straffe end dem, der bliver idømt, når det handler om børn og unge. En af de sidste sager er Hirtshalssagen med PolyPak. Der er afsagt en dom ved lokalretten. Den har statsadvokaten besluttet skal ankes, og de situationer står man gentagne gange i.

Socialdemokratiet er af den opfattelse, at når det er besværligt omkring bøderne og bødestraffenes størrelse, så hænger det selvfølgelig sammen med, at de domme, der bliver afsagt, bliver sat i relation til strafferammen. Der er en vis sammenhæng imellem strafferammen

og de afsagte domme, det er der ingen tvivl om. Derfor ønsker vi at udvide strafferammen.

Så skal jeg sige til hr. Sønderby, som var inde på spørgsmålet omkring ligestillingen med miljøloven, at vi har den opfattelse i Socialdemokratiet, at der selvfølgelig ikke må være forskel på, om man forbryder sig imod miljøet, eller man forbryder sig mod nogle regler, der omhandler beskyttelse af medarbejdere. Det kan ikke være rigtigt, at det rent strafferetligt skal være billigere, at lemfældighed – det kan være ved omgang med farlige stoffer – der får den konsekvens, at en ung får ødelagt hele sit liv, skal være billigere for den formastelige, end det ville være at hælde den samme gift ud i naturen. Det er ikke rigtigt set med Socialdemokratiets øjne. Der må absolut set fra vores synspunkt være tale om en ligestilling.

Jeg skal i øvrigt gøre opmærksom på, at i visse andre situationer, hvor man har diskuteret disse ting – og man gjorde det i øvrigt i 1990 i de bemærkninger, der var til ændringerne af loven i 1990 – har et flertal i denne sal netop påpeget, at man ønskede en ligestilling af strafferammerne mellem miljøbeskyttelseslovgivningen og arbejdsmiljølovgivningen. Det synes jeg også man bør gøre i denne her sag.

Endelig skal jeg sige, at det er helt fint, at vi i udvalgsbehandlingen nu kan få nogle yderligere oplysninger på bordet fra ministerens side, som jeg er overbevist om vil belyse de ting og også vil pege i retning af, at der er behov for at ændre strafferammerne.

Jeg skal til slut sige tak først og fremmest til SF, som jo klart har meldt ud. De Radikale har også meldt klart ud – sådan opfatter jeg den radikale melding – og ligesådan hr. Glønborg fra Kristeligt Folkeparti. Jeg tror og håber på, at vi med udvalgsbehandlingen kan nå et resultat, der betyder, at vi kan få udvidet strafferammerne nu. Det er der behov for.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Flere ordførere havde som konklusion på deres indlæg, at man gerne ville have lejlighed til i udvalget nærmere at studere retspraksis, hvordan udviklingen er f.eks. med hensyn til bødestørrelser, og hertil kan jeg absolut tilsige positiv medvirken. Det, der er min bekymring, er, om vi allerede nu tilstrækkelig tydeligt kan se effekten af ændringen i 1990, men under alle omstændigheder er vi parat til at lægge korte-